

Full diocesà

28 de maig del 2017

p5 —La nova pàgina web diocesana

p6 i p7 —Nota episcopal sobre la situació catalana

Mare de Déu de Massarrúbies

El santuari de Massarrúbies forma part de l'antiga parròquia de Terrassola, avui de Montpol, dins el municipi de Lladurs (Solsonès). Enmig d'un alzar bucòlic apareix el gran edifici, d'origen romànic i transformat en època barroca. Davant seu un espaiós porxo dona la benvinguda als visitants d'aquest lloc. Encimbellada en el retaule —realitzat l'any 1713— trobem la imatge de la Mare de Déu, una imatge gòtica de transició que encara guarda algun tret i el hieratisme de les imatges romàniques. Segons la llegenda, fou descoberta per un pastoret del mas Cabiscol, situat a pocs metres del temple. S'explica que la talla sagrada volgué quedar-se en aquest indret, ja que quan n'era allunyada augmentava de pes, fet que n'impossibilitava el trasllat. També cal observar les pintures, de caire popular, que decoren la volta de la nau central en les qual es representen diverses escenes de la vida de la Mare de Déu així com de les processons al santuari. Són molts els pobles, de les comarques del Solsonès i l'Alt Urgell, que pelegrinen tradicionalment a aquest santuari, especialment en aquest diumenge de l'Ascensió del Senyor, en el qual se celebra la Festa del Perdó. Hi acudeixen les parròquies de Cambrils, Castellar de la Ribera, Ceuró, la Llena, Montpol, Odèn, Ogern, Timoneda i Terrassola, que reben el nom de les Comandes.

«Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món»

Ascensió al Senyor / Cicle A

Lectura dels Fets dels Apòstols

En la primera part del meu llibre, Teòfil, he parlat de tot el que Jesús va fer i ensenyar, des del principi fins al dia que fou endut al cel, després de confiar, en virtut de l'Esperit Sant, la seva missió als apòstols que ell havia elegit. Després de la passió, se'ls presentà viu, i ho comprovaren de moltes maneres, ja que durant quaranta dies se'ls aparegué, i els parlava del regne de Déu. Estant reunit amb ells, els manà que no s'allunyessin de Jerusalem i els digué: «Espereu aquí la promesa del Pare que va sentir dels meus llavis quan us deia que Joan havia batejat només amb aigua; vosaltres, d'aquí a pocs dies, sereu batejats amb l'Esperit Sant.» Els qui es trobaven reunits li preguntaven: «Senyor, és ara que restablireu la reialesa d'Israel?» Ell els contestà: «No és cosa vostra de saber quins temps i quines dates ha fixat l'autoritat del Pare, però quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres, rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot el país dels jueus, a Samària i fins als límits més llunyans de la terra.» Quan hagué dit això s'enlairà davant d'ells, i un núvol se l'endugué, i el perderen de vista. Encara s'estaven mirant al cel com ell se n'anava, quan es presentaren dos homes vestits de blanc, que els digueren: «Homes de Galilea, per què us esteu mirant al cel? Aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel, tornarà de la manera com vosaltres acabeu de contemplar que se n'anava al cel.»

(1, 1-11)

Salm responsorial

Déu puja enmig d'aclamacions, al so dels corns puja el Senyor.
(Salm 46)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes

Germans, demano al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu de veritat qui és ell; li demano també que il·lumini la mirada interior del vostre cor perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades l'heretat que ell us dóna entre els sants. Que conegueu també la grandesa immensa del poder que obra en vosaltres, els creients, vull dir l'eficàcia de la seva força i

de la seva sobirania amb què obrà quan ressuscità el Crist d'entre els morts, i el féu seure a la seva dreta dalt el cel, per damunt de tots els governants i dels qui tenen autoritat, poder o senyoria, per damunt de tots els títols que es poden donar ewzn el nostre món i en l'altre. Tot ho ha posat sota els seus peus, i a ell l'ha fet cap de tot i l'ha donat a l'Església, que és el seu cos i el seu complement, ell que té en totes les coses la seva plenitud.

(1,17-23)

Acaba l'evangeli segons sant Mateu

En aquell temps, els onze deixebles se n'anaren cap a Galilea, a la muntanya que Jesús els havia indicat. En veure'l es prosternaren. Alguns, però, dubtaren. Jesús s'acostà i els digué: «Déu m'ha donat plena autoritat al cel i a la terra. Aneu a convertir tots els pobles, bategeu-los en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant i ensenyeu-los a guardar tot el que jo us he manat. Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món.»

(28, 16-20)

«Tot ho ha posat sota els seus peus, i a ell l'ha fet cap de tot i l'ha donat a l'Església, que és el seu cos i el seu complement»

Amb Elies i Eliseu a la vista

Jean Hakolimana, prev.

En el rerefons del relat de l'ascensió de Crist se situa la història d'Elies i Eliseu. Eliseu, assabentat de l'ascensió imminent del seu mestre al cel, va fer el propòsit de seguir-lo a tot arreu, amb la promesa d'aconseguir una doble part de l'esperit profètic del seu mestre, la part de l'hereu. Amb insistència i tenacitat, ho va aconseguir. La prova són els miracles que va obrar després. Això serveix als autors del Nou Testament de referent per a explicar l'ascensió de Jesús i la situació posterior dels seus deixebles. Com a procés previ, van gaudir de les seves aparicions durant quaranta dies, un temps suficient per a ser instruïts en el seu coneixement. En presenciar el seu enlairament, igual que Eliseu, van rebre una doble part de l'esperit del seu mestre, cosa que explica els miracles que obren en el seu nom.

Igual que els deixebles, necessitem gaudir de la visió del Crist ressuscitat, no com a experiència ocular, sinó com a vivència d'intimitat, aquella a la qual remet la seva promesa d'estar amb nosaltres cada dia fins a la fi del món. Per a poder obrar amb el seu esperit, necessitem ser instruïts en el seu coneixement. Tal com ho subratlla la segona lectura, necessitem tenir una comprensió profunda de la seva revelació, conèixer de veritat qui és ell. Necessitem que il·lumini la mirada interior del nostre cor perquè coneguem a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria ens té reservades i l'heretat que ell ens dóna entre els sants. Per a assolir-ho, ens cal temps d'estar amb ell. Justament, la celebració del diumenge participa d'aquest «estar amb ell».

La imatge

La tramoia de l'Ascensió és espectacular: ho saben els artistes, ho comproven els espectadors del teatre. «Se'n pujà al cel», cantem: com podríem expressar si no el triomf del Messies? El text bíblic ens fa fixar en com s'acaba: seu a la dreta del Pare totpoderós, i d'allí ha de venir a judicar tothom. I mentrestant, l'encàrrec: «Aneu per tot el món i prediqueu la bona nova de l'Evangelí.»

L'Ascensió (1636). Rembrandt

Lit. hores: Setmana III

29 dilluns

— Sant Just, bisbe (s.VI)
Fets 19,1-8 / Salm 67 / Joan 16,29-33

30 dimarts

— Sant Ferran III el Sant (1199-1252)
— Santa Joana d'Arc, verge (1412-1431)
— Beat Pere Tarrés, metge i prevere (1905-1950)
Fets 20,17-27 / Salm 67 /
Joan 17,1-11a

31 dimecres

— La Visitació de la Mare de Déu
— Santa Amèlia, verge (s.VII?)
— Santa Petronella, verge (s.I)
Romans 12,9-16a / Salm Isaïes
2-3.4bcd.5-6. / Lluc 1,39-56

1 dijous

— Sant Justí, màrtir (s.II)
Fets 22,30;23,6-11 / Salm 15 /
Joan 17,20-26

2 divendres

— Sant Marcel·lí i sant Pere, (†303)
Fets 25,13-21 / Salm 102 /
Joan 21,15-19

3 dissabte

— Sant Carles Luanga i companys,
màrtirs (†1886)
— Santa Clotilde, reina (474-545)
Fets 28,16-20.30-31 / Salm 10 /
Joan 21,20-25

4 diumenge de Pentecosta / Cicle A

— Sant Francesc de Caracciolo,
prevere (1563-1608)
— Santa Noemí i Rut
Fets 2,1-11 / Salm 103 / 1 Corintis
12,3b-7.12-13 / Joan 20,19-23

Deu anys de Guies i Scouts d'Europa a Catalunya

Guies i Scouts d'Europa

El diumenge 14 de maig ens vàrem trobar tots els membres de Guies i Scouts d'Europa a la Farga de Bebié per tal de celebrar els deu anys de l'associació catalana.

L'objectiu era fer una trobada en què poguessin participar des dels més petits fins als més grans, així com famílies i amics. Al matí hi hagué una petita gimcana per tota la família en què feien deu proves, una per cada any de l'associació. Com que el temps amenaçava pluja, vàrem avançar el

dinar i tot just acabar de dinar començà a ploure i ens vam refugiar a la petita església del poble. Allà, a través del testimoni dels més veterans, vam recordar com havien estat els inicis de l'associació.

Després, per acabar, vam oficiar la missa, concelebrada per tots els nostres consiliaris. Va ser, en resum, una bonica jornada festiva per a contemplar els fruits d'aquests deu primers anys i per a renovar la il·lusió per al pròxim decenni.

Trobada de catequesi a Manresa

Més de cent cinquanta persones de les famílies que participen en la catequesi de les diferents parròquies de l'arxiprestat de Manresa van fer una trobada el dia 7 de maig a la Santa Cova. Als jardins d'aquest santuari es van fer diferents jocs catequètics en què van participar els infants. La jornada es va concloure amb la missa, predicada pel P. David Guidolain, jesuïta.

La nova web diocesana, a final d'any

Col·lecta del dia de l'Ascensió

El nostre bisbat renova el seu portal web per fer-lo més accessible, més intuïtiu, millorar els continguts i donar servei al moment a tots els membres de la diòcesi.

Fa més d'un any que l'equip de comunicació està treballant en aquest projecte, que veurà la llum previsiblement abans que acabi l'any.

Aquest nou portal serà *responsive*, és a dir, que s'adaptarà a qualsevol dispositiu: telèfons mòbils, tauletes o ordinadors. Els continguts es presentaran d'una manera senzilla, atractiva i intuïtiva, cosa que farà que els usu-

aris trobin la informació d'una manera més organitzada.

Un menú horitzontal acompanyarà tota la navegació i donarà accés a les principals seccions, projectes i informació útil. En aquesta nova web, els usuaris hi trobaran tota la informació de les parròquies, clergat, comunitats, organismes, entitats, delegacions i nous projectes d'una manera clara i ràpida. Esperem que us agradi!

Recordeu que la col·lecta d'avui, dia de l'Ascensió, va dedicada a aquest projecte. El teu donatiu pot fer possible que l'alegria de la fe arribi a moltes persones que no entraran a l'Església!

Assemblea de Càritas Diocesana

El dissabte 3 de juny, a partir de dos quarts de deu del matí i fins a la una del migdia, tindrà lloc, al Seminari de Vic l'Assemblea anual de Càritas Diocesana.

Es presentarà la memòria d'activitats, l'exercici econòmic 2016 i el pressupost 2017 i una part de l'assemblea se centrarà en l'acollida i l'acompanyament de les persones, que és una de les prioritats del Pla Diocesà 2017-2020:

«La porta d'entrada a Càritas és l'acolliment. L'atenció a les persones, sobretot als més empobrits i no atesos, és l'essència de Càritas. La dignitat de les persones, en quant fills i filles de Déu, és el valor que sustenta el nostre model d'acció social.

L'assemblea haurà d'aprovar una terna de persones candidates per a la responsabilitat de director o directora per als pròxims quatre anys.

Horari diari
de confessions
a la Catedral
de Vic:
d'11 a 12h. i
de 18 a 19h.

Nota episcopal sobre el moment present del nostre país

Conferència Episcopal Tarraconense

«Ser pastors significa caminar davant, enmig i darrere el ramat» (Papa Francesc)

Els bisbes de Catalunya, en el moment que està vivint el nostre país i en els plantejaments de futur que s'estan debatent, amb respecte per les diverses sensibilitats que es van expressant, demanem que es fomenti i promogui la cultura del diàleg. «Hi ha una paraula —diu el papa Francesc— que mai no ens hem de cansar de repetir i sobretot de donar-ne testimoni: diàleg.» Pensem que és un moment important perquè els governants i els agents socials facin gestos valents i generosos en favor del diàleg i la concòrdia.

Com a bisbes sempre estarem compromesos a cercar la comunió i el respecte mutu, i creiem que és el que po-

dem demanar a tothom. Ens sentim hereus de la llarga tradició dels nostres predecessors, que els portà a afirmar la realitat nacional de Catalunya, i alhora ens sentim urgits a reclamar de tots els ciutadans l'esperit de pacte i d'entesa que conforma el nostre tarannà més característic.

Volem recordar un cop més que «defensem la legitimitat moral de totes les opcions polítiques que es basin en el respecte de la dignitat inalienable de les persones i dels pobles, i que recerquin amb paciència la pau i la justícia. I encoratgem el camí del diàleg i l'entesa entre totes les parts interessades a fi d'assolir solucions justes i estables, que fomentin la solidaritat i la fraternitat. El futur de la societat catalana està íntimament vinculat a la seva capacitat per a integrar la diversitat que la configura» («Al

servei del nostre poble», 2011, núm. 5). Per això creiem humilment que convé que siguin escoltades les legítimes aspiracions del poble català, per tal que sigui estimada i valorada la seva singularitat nacional, especialment la seva llengua pròpia i la seva cultura, i que es promogui realment tot allò que porta un creixement i un progrés al conjunt de la societat, sobretot en el camp de la sanitat, l'ensenyament, els serveis socials i les infraestructures.

El veritable progrés dels pobles exigeix també l'erradicació de la corrupció. És absolutament prioritari i just que en tots els àmbits públics del conjunt de l'Estat es combati la corrupció, que tant de mal fa a la societat. Ens dol i ens avergonyeix que la corrupció s'hagi pogut convertir en quelcom natural –com afirma el papa Francesc– fins al punt d'arribar a constituir una pràctica habitual en les transaccions comercials i financeres, en els contractes públics o en moltes negociacions que impliquen agents de les admi-

nistracions públiques. Cal un esforç decidit per canviar aquesta manera d'actuar.

Tal com es diu en el document «Església, servidora dels pobres» (2015, núm. 11), «és necessari que es produeixi una veritable regeneració moral a nivell personal i social i, com a conseqüència, una major estima pel bé comú, que sigui veritable recolzament per a la solidaritat amb els més pobres i afavoreixi l'autèntica cohesió social. Aquesta regeneració neix de les virtuts morals i socials, s'enforteix amb la fe en Déu i la visió transcendent de l'existència, i condueix a un irrenunciable compromís social per amor al proïsme».

Finalment, demanem als catòlics de totes les opcions polítiques que siguin instruments de pau i concòrdia enmig de la societat catalana, i que no deixin de pregar al bon Déu per «una pau cristiana i perpètua» del nostre poble.

Tarragona, 11 de maig del 2017

La Pel·lícula

Maravillosa familia de Tokio

Director: Yôji Yamada

Japó, 2016.

Intèrprets:

Satoshi Tsumabuki i Yû Aoi.

Comèdia. Per a joves.

Els tres fills d'una parella que s'acosta al cinquantè aniversari de noces entren en xoc quan la seva mare demana el divorci.

«El guió és ple d'humanitat, intensitat dramàtica i bon humor, en un irresistible còctel agredolç, sorprenentment universal en el seu localista costumisme. Per la seva banda, tots els actors tornen a lluir-se, potenciant aquesta vegada els perfils més còmics dels seus personatges, encara que sense descurar en cap moment el fons dramàtic de les seves relacions» (Aceprensa).

Comunicar la veritat en l'era de la «postveritat»

Romà Casanova, bisbe de Vic

La missió de l'Església rep el seu tret de sortida en l'encàrrec del Senyor: *Aneu per tot el món i prediqueu a tothom la bona nova de l'Evangelí* (Mc 16,15). Tota l'Església rep aquestes missió. Missió única per a tots, sense cap distinció. Sacerdots i laics, religiosos i diaques, infants i joves, adults i ancians. Ningú no pot sentir la missió de portar l'Evangelí a tots els homes com una realitat aliena a ell.

Portar la Bona Nova significa portar la veritat de Déu. El qui porta aquest Evangelí no pot sentir-se mai com el qui posseeix la veritat. En la seva manera d'anunciar i de viure aquesta veritat s'ha de manifestar que és un servidor de la veritat; no pas el seu amo. Aquesta realitat de servidors de la veritat té en aquests moments de modernitat líquida, on impera el relativisme, tant en el camp de les idees com en el dels comportaments ètics i morals, la seva complexitat, acompanyada dels riscos propis de l'atmosfera que es respira.

Hi ha un concepte que en aquesta societat líquida, tant en el camp de l'opinió com el de la comunicació, va prenent cos; em refereixo al concepte de «postveritat». Si el pensament filosòfic defineix, amb tota raó, la veritat com

l'adequació entre la realitat i el pensament de l'home, la postveritat es pot definir com l'adequació de l'intel·lecte a l'opinió majoritària o al que és socialment correcte, que es canvia, efímer i, per definició, independent de la realitat. I encara dins la definició de la postveritat hi entraria tota aquella informació i pensament que es pugui fer sense tenir relació amb la veritat, amb la sola finalitat d'aconseguir un objectiu, àdhuc bo, en alguns casos, però que sempre manifesta interessos personals o de grups de pressió o de domini.

La missió de l'anunci de l'Evangelí ens demana viure i comunicar la veritat. Tot el que no neix de la veritat i de l'amor no pot ésser mai anunci que porti a l'Evangelí. Això és vàlid en tota realitat eclesial d'anunci de l'Evangelí: en la catequesi, en la classe de religió, en la predicació, en l'ensenyament; però de manera encara més clara, per la influència, tant positiva com negativa, en els mitjans de comunicació social. La presència dels cristians en el món de la informació ha de tenir com a raó de ser la veritat i l'amor. Actuar, com s'imposa cada vegada més, en la postveritat, no és camí evangèlic ni fer realitat la missió de Crist de portar l'Evangelí a tots els homes.

